

Fra Vestjylland føres mange Tusind Kreaturer Syd paa til Slesvig og England, og de ville, naar en Vestbane kommer istand, gaae med den, medens der ikke kan være Tale om, at de skulle gaae Veien fra Hølstebro, Struer, Randers, Aarsuus, Belle, Fredericia osv. om til Strandby. Man vil altsaa som hidtil vedblive at benytte Landveien, saafremt ikke Vestjylland faaer en Jernbane. Hvad Havneanlægget angaaer, da har jeg ingen Mening om, hvor det skal være, eller hvor det bedst kan anlægges med Garanti for, at kunne staa sig. Jeg skal indskrænke mig til at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at Engellmanden Mr. Ringdon har ansøgt om Concession til at lade grave en Canal mellem Ringkjøbing Fjord og Vesterhavet, saaledes at han som Erstatning for Omkostningerne ved Anlægget af denne Canal i Forbindelse med en Nødhavn fik Lov til at indvinde Land i Ringkjøbing Fjord. Om dette Anlæg kan lykkes, har jeg ligesaa lidt nogen Mening som om det andet, men, efter hvad der er fremført her idag, lader det ikke til, at man har synderlig god Tro til, at et Havneanlæg ved Strandby kan lykkes. Det veed jeg nu ikke, men jeg veed, at kan det lykkes ved Ringkjøbing, da faaes det uden en eneste Skilling Beskostning for Statskassen. Mr. Ringdon er endog saa ifølge en nedsat Landværnscommissions Kjendelse forpligtet til at stille Garanti i det indvundne Land for Havnens Vedligeholdelse. Om Foretagendet vil lykkes, eller om det kun er et Bindmagerproject, derom har jeg, som sagt, ingen Mening, men jeg vil meget opfordre den høitærede Minister til at søge at faae Ringdons Plan og alle de Opmaalinger og forberedende Skridt, der i saa Henseende ere gjorte, fremlagt for det høie Thing, og specielt for det Udvalg, jeg antager, der vil blive nedsat angaaende det foreliggende Lovforslag, og i Forbindelse hermed ønsker jeg at gjøre den ærede Indenrigsminister det Spørgsmaal, om han er betænkt paa, enten saa Mr. Ringdon faaer den forønskede Concession eller ikke, at lade den vestjydste Bane fortsætte fra Hølstebro ned til Strandby i Tilfælde af, at det foreliggende Lovforslag blev vedtaget.

Tscherning: Skjøndt det er Noget, der egentlig ikke vedkommer den foreliggende Sag,

skal jeg dog først tillade mig at opfordre den ærede Indenrigsminister til ikke af disse vestlige Værker at lade sig friste til det østlige Værk, Kallebobstrand, hvilket et af de ærede Medlemmer her i Nærheden (Tuxen) mener, følger af sig selv. Jeg haaber, at den ærede Minister ikke engang lader det staae taust hen, saa at der ikke bliver noget Haab tilbage. Jeg skal ikke indlade mig paa Ringridningen mellem de ærede Medlemmer om Hjerting, Strandby og Ribe. Jeg skal lade Enhver vinde sin Havnering, saa godt han kan, i Overbeviisningen om, at den endelige Afgjørelse af det Spørgsmaal, hvor Jernbanen, isald den bliver til, skal udmunde, ikke kan ligge for i dette Dieblit, men at der skal ganske andre Underføgelser til for at bestemme dette end dem, vi her kunne anstille. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem for Mariager (A. Hage) i, at idet vi begynde paa denne Sag, ere de Summer, vi sætte i den, ikke endelige, neppe nok endelige til det Anlæg, her foreligger, men endnu mindre endelige til at bringe det, vi her have lagt ud, til nogen Nytte, og at vi altsaa skulle være meget varsomme, før vi i denne Sag gaae til en virkelig Bevilling i Penge. Jeg er ogsaa fuldstændig enig med det ærede Medlem for Maribo Amts Ade Balgfreds (Monrad) i, at Lovens hele Organisme indeholder en fuldkommen Kritik over Alt, hvad vi have gjort af Jernbanearbejder i Sylland, og at vi skulle betænke os to Gange, før vi i en Lov udtale en saadan formel Kritik. Den indeholder imidlertid en nyttig Kritik, som jeg takker for. Man veed, at Jernbanen i det nordlige Sylland er kommen til os som en Veie, der aabnede Vædenshandelen for os, og nu ere vi nødt til, for at faae en lille otte til ni Fods Handel paa England, at anlægge en ny Jernbane. Dette er altsaa Beviis paa, at Hensigten at kunne befæle China gennem Sylland ikke endnu er lykkedes, og det vil være ligesaa usikkert, om det nu absolut vil lykkes. Men, hvad der vil lykkes for os ved at give denne Bane, saaledes som den her foreligger, i Ministerens Haand som en Mulighed, der kan komme til Udførelse, det er, at vi derved sætte Regjeringen langt bedre istand til at behandle vore samtlige Handelsforhold med den omliggende Verden, end